

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det XXXII. Capitel. Hvorledes vi hafver at foragte alle menniskens daarlige
domme / som de felbe over os.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

fore : Thi menniskens egen ondskab
 eller fromhed giør det at de siges en-
 ten at være onde eller gode.

Det XXXII. Capitel.

Hvorledes vi hafver at foragte
 alle menniskens daarlige
 domme / som de felde
 over os.

Vi holder en hver snart meget af
 os self / dersom vi finder nogen /
 som vill sige / at vi ere gode /
 fornemme / Kloge og hellige folk : Thi
 det giver vi altsammen strax magt ;
 Vi ere og ikke fornøyet med maade-
 lig roes og berømmelse. Alt hvad
 som hyklere uden blusel bærer paa os /
 det tager vi gierne imod / ligesom de
 for vores dyd skyld være os saadant
 skyldige. De som siger os / at vi
 ere gode og forstandige Mænd / den-
 nem holder vi med / enddog vi vide
 at de offte lyfve meget ; Og saa
 galne ere vi / at vi endogsaa ville
 være

våre rofede udj det / som vi dog aller-
 meft giøre tvert imod det gode : Thi
 enddog nogen känd lide straf for fin
 tyrannie og grumhed / faa vill hand
 dog hafve ord for at våre den allerbes-
 ste og hafve lidet uskyldeligen / og end-
 dog nogen känd hafve faaet fin rigdem
 med tyfverie og vold / faa vil hand
 dog hafve nafn for at våre liberal
 og rund / ja omendfkiönt nogen er
 lösagtig og druffenbolt / faa vil hand
 enddog siges at lefve fparfommelig :
 Hvoraf det og kommer / at vi ikke vill
 rette og bedre os / fordi vi meener og
 indbilder os / at vi ere de allerbeste.
 Der Kong *Alexander* var udj *Indien*
 og med krig ödelagde alle de folk og
 lande / som laae paa grenferne / da
 blef hand fkiöldt med en pil udj
 en beleyring for en af Städerna /
 der hand reed om muren og vilde be-
 fee / hvor det var fwageft / og blef end-
 da lenge ved fit forehavende / at hand
 kunde fuldkomme det / som hand haf-
 de begyndt ; Men fom blodet blef ftills-
 let / pinen begyndte at formeeres /
 og beenet blef effter haanden jo meere
 ftift

stift af det / at det hengte saa ned
 for udi stirbøvelen / da blef hand nød
 til at holde op og aflade / og sagde :
 Alle sværger vel paa / at Jeg er den
 Guds *Jovis* Søn ; Men dette saaer
 bår vidne om mig / at Jeg er et
 menneskes Søn. Lader os ogsaa
 giøre det samme / og naar hylere vil
 narre os en hver udi sit sted / da
 lader os sige til dennem : I sige vel
 at Jeg er forsigtig ; Men Jeg seer
 vel hvormeget Jeg ønsker mig / som
 kand være mig skadeligt / og Jeg for-
 staar ikke endnu det / som fornøjelsen
 lærer andre dyr / nefnlig at holde maa-
 de paa min mad og paa min drikke /
 og Jeg veed ikke endnu hvormeget Jeg
 deraf skulle tage til mig og bruge.

Det XXXIII. Capitel.

Om den affkyelige Last /
 Drukkenskab.

Hvor suult er det vel / at fylde
 meere i sig end mand kand
 taale / og ikke vide maade paa
 sin